

DIVIACKI TURISTI SENIORI V KARANTÉNE...

Každá doba prináša so sebou nové reality a s nimi aj skúsenosti. Naši (dnešných seniorov) rodičia, či prarodičia spomínali, nezriedka s hrôzou, na vojnu, ktorú prežili. My, ktorí toho veľa pamätáme, máme zase v čerstvej pamäti napríklad udalosti „šesťdesiateho ôsmeho“, ale spomíname aj na „osemdesiaty deviaty“, kedy sme, dostatočne zmanipulovaný štrngali kľúčmi a pritom dýchali do zamrznutých prstov na rukách. Tiež, nie vždy s úsmevom na tvári. Naše deti a my s nimi **si isto zapamätáme pohnuté časy, ktoré práve teraz prežívame.** Sú jedinečné, nikdy našou spoločnosťou ani len nezaregistrované, plné pokusov a omylov. Iba kvôli histórii, lebo po čase tomu nikto neuverí, som si urobil fotografiu z ulice SNP v našom meste a – nie je na nej jediný človek a na parkoviskách ani jediné auto. No div divúci. Zároveň si (seniori) „skúšame“ čo to je zákaz vychádzania. Nie je to nič príjemného ale, ide o život, doslova. **Ešte že tu máme naše hory, lesy, prírodu,** kde, síce iba sami, alebo v spoločnosti príslušníkov svojej domácnosti smieme uniknúť z „ponorkovej“ situácie medzi štyrmi stenami. Pozrite a prečítajte si, prosím, ako dnes prežívajú členovia SENIORKLUBU TURISTIKA Diviaky, ktorí zo svojho doterajšieho života nezriedka podstatnú časť prežili

na potulkách našou krajinou.

V nedeľu 12. apríla som sa – Števo Hudák – plne vyzbrojený a dodržiavajúc všetky nariadenia, ako vidíte na obrázku číslo jeden, vybral sám na bicykli k vodárenskej nádrži na Turčeku. Neuveríte, ale cestou tam aj späť (cca 45 km) som stretol, alebo ma predbehli 4 autá. Pre istotu aj slovom: štyri auta! Na našej „65“ za normálnych okolností neuveriteľné!

Na obrázku číslo dva je zase najbližšia rodinka Elenky (vľavo) a Števa (vpravo) Suchých, členov nášho SENIORKLUBU, pri prehliadke „Teplických serpentín“ nad obcou Štiavnička. Sú tiež disciplinovaní a ľudia, ktorí to u nás momentálne riadia, môžu mať pri pohľade na tento obrázok „pokoj na duši“. To bolo v pondelok 13. apríla tohto roku.

Na obrázku číslo 3, ktorý je tiež z obdobia hlbokkej doby koronavírusovej, teda z apríla tohto roku vidíme jednu z našich najveselších a najoptimistickejších členiek SENIORKLUBU Vierku Bellanovú – je v strede obrázka v objatí

svojimi vnučkami Paťkou a Domčou a za nimi fešná nevesta Mirka – ako dáva na obdiv aktuálne a osočné výrobky zo svojej domácej „dielne“, ktoré práve spolu dokončili. No povedzte, nie je to krásna a milá spoločnosť?

Marietka Bernátová a Števo Hudák sa zase vybrali na ľudoprázdnny krtinec s názvom Lučenec 1041m nad obcou Sklabiňa, aby unikli otupnej chvíli, ktorá trvá už veľmi dlho medzi štyrmi stenami. Obrázok číslo štyri je zo stredy 22.

apríla tohto roku a naozaj sme sa pohybovali sami po celý deň. Žartom sme pritom spomínali na doby pred cca 50. rokov, keď sme takéto osamelé chvíľky s obľubou a veľmi radi vyhľadávali, pričom naši rodičia z toho vtedy nemali akosi radosť.

Takže, takto si aspoň relatívne spríjemňujeme neľahké chvíľky tejto doby. Nateraz si už neplánujeme spoločné výlety a ak, tak nezabudneme dodať že...ak dožijeme! Čo dodať na záver? Snáď takto: **Vyberte sa aj vy milí rovesníci, pravda, pri dodržaní všetkých nariadení a odporúčaní do prírody**, kde spravidla Homo sapiens pookreje na duši, ale aj na tele. Aj keď sme komunitou spoločenskou, vydržme statočne súčasné „osamelé“ chvíľky dúfajúc, že všetko raz prehrmí a my budeme opäť chodiť na hory v spoločnosti všetkých dvadsiatich členov

SENIORKLUBU TURISTIKA Diviaky. A, možno, sa k nám pridajú aj ďalší, ktorí pochopia že, ako sme kedysi hovorievali – „v jednote je sila“, či... Ja iba zopakujem to známe a pravdivé moje: **Než doma zhrdzavieť, to radšej sa v horách zodrať!**

Štefan Hudák, majster turistiky
25.04.2020

Pre Teplické zvesti číslo 5